

*Predik het woord; houd aan tijdelijk, ontijdelijk; wederleg, bestraf, vermaan in alle lankmoedigheid en leer. Want er zal een tijd zijn, wanneer zij de gezonde leer niet zullen verdragen; maar kittelachtig zijnde van gehoor, zullen zij zichzelf leraars opgaderen, naar hun eigen begeerlijkheden; En zullen hun gehoor van de waarheid afwenden, en zullen zich keren tot fabelen. Maar gij, wees wakker in alles, lijd verdrukkingen; doe het werk van een evangelist, maak, dat men van uw dienst ten volle verzekerd zij, 2 Tim. 4:2-5.*

Geliefde lezer, de apostel Paulus zit onder keizer Nero gevangen te Rome, en voelt dat zijn einde nadert. De tijd van zijn ontbinding was aanstaande, zo betuigt hij in vers 6. Dit is de laatste zendbrief die hij geschreven heeft. Deze brief schreef hij aan zijn geestelijke zoon Timotheus om hem nogmaals in liefde te vermanen om standvastig en getrouw te blijven in de zuivere leer, en wakker te blijven en zich te benaastigen betreffende alle punten van zijn ambt, en zich te blijven oefenen in de godzaligheid. Timotheus was een jongeman die vanaf zijn kindse jaren de Heere mocht vrezen. Hij en Titus waren afgevaardigden der apostelen. Hen beiden was het ambt van evangelist toevertrouwd. Daartoe hadden de genade, maar ook de gave van Gods' wege verkregen. De evangelisten waren de toezichhouders op de zuivere leer binnen de vroegchristelijke gestichte gemeenten der apostelen. Naar de ontvangen genade Gods in Christus waren zij allen gelijk, maar qua rangorde in de ambten stonden ze onder de apostelen, maar boven de herders en ouderlingen der gemeenten. De evangelisten trokken van gemeente tot gemeente en scherpten de herders en ouderlingen op in de zuivere leer die naar de godzaligheid is. Zij weerlegden de ingeslopen dwalingen, de valse leringen, c.q. de vervloekte ketterijen. Hoe krachtig hebben de apostelen ook zelf de valse leringen van de valse leraren niet bestreden. Denk eens aan de zendbrief van Paulus aan de gemeente van Galatie, waarin hij de dwaalleringen van de Judaïsten bestrijd. Deze lieden vermengden wet en evangelie, waardoor de verlore Galatiërs bij vernieuwing in de banden van dienstbaarheid werden gedreven. Denk ook eens aan de goddeloosheden der Nicolaieten, waartegen de apostel ernstig heeft willen waarschuwen. Zouden wij dan zondigen opdat de genade te meer zou worden? Dat zij verre, schreef de apostel. Maar de Nicolaieten vonden dus van wel. Het erge nu van alles is, dat zelfs Gods verlore volk een dwaalziek hart hebben. Zij hebben hun vlees zo in deze dwalingen mee. Hoe komt dat? Omdat het vlees nooit bekeerd zal worden. En dit was hetgeen waarover de apostel Paulus zich zo zorgen om maakte. Daarom schreef hij Timotheus nogmaals een brief, om toch het Woord getrouw te blijven preken. Predik het Woord, m'n geliefde Timotheus. Dat is, verhef uw stem als een bazuin, en proclameer Gods boodschap van de zielen die geestelijk aan u zijn toevertrouwd. *Roep uit de keel, houd niet in, verhef uw stem als een bazuin, en verkondig Mijn volk hun overtreding, en het huis Jakobs hun zonden. Hoewel zij Mij dagelijks zoeken, en een lust hebben aan de kennis Mijner wegen, als een volk, dat gerechtigheid doet en het recht zijns Gods niet verlaat, vragen zij Mij naar de rechten der gerechtigheid; zij hebben een lust tot God te naderen, Jes. 58:1-2.* Weet u wat proclameren is, lezer? Dat is bekend maken. In vroeger tijden, had je aan de zijkant van een gemeentehuis heel vaak een houten kast hangen, met glas ervoor. Daarin werden wekelijks beslissingen van de gemeenteraad opgehangen, wat de gemeente voornemens was om uit te gaan voeren. In de tweede wereldoorlog maakte de bezetter daar in ons land ook menigmaal gebruik van. De leesbare papieren die in die kasten werden opgehangen, hetten proclamaties. Dat waren dus bekendmakingen. In de tijd van de Middeleeuwen had je de zgn. herauten. Zij proclameerden wat hun vorst of koning te zeggen had. Preken is dus herautenwerk in opdracht van de Koning der koningen, lezer. Een werk wat ik heb lief mogen krijgen, maar nog steeds moet leren. Op de school van Koning Jezus raken Zijn leerjongens tenslotte nooit uitgeleerd. Preken is dus geen wetenschappelijke lezing

houden. Nee integendeel, preken is Gods recht bekend maken. Gods deugden bekendmaken, onze diepe val in Adam, het Middel tot behoudenis aanprijzen, maar ook het oordeel aanzeggen aan hen die dit Middel verachten door daarin niet te willen geloven. Hoe doet een prediker dat nu op de juiste wijze? De apostel zegt hiervan het volgende: *“Maar ik maak u bekend, broeders, dat het Evangelie, hetwelk van mij verkondigd is, niet is naar den mens. Want ik heb ook hetzelfde niet van een mens ontvangen, noch geleerd, maar door de openbaring van Jezus Christus, Gal. 1:11-12.”* Weet u wat dat betekent, lezer? De wet tot verdoemenis en doding, en het Evangelie tot eeuwige behoudenis. De wet tot afsnijding, en het Evangelie tot eeuwige inlijving. Preek van Jezus zonder Zijn heilige wet, en men preekt een valse Jezus. Dan komen we in het godsdienstige vaarwater van de rijke jongeling, die niet wist wat hij zei noch bevestigde. *Goede Meester! wat zal ik goeds doen, opdat ik het eeuwige leven hebbe?* Wat zegt dan de Heere Jezus? *“Dan moet u in Mij geloven tot uw eeuwige redding...!”* Neen, toch? Hij kwam met Zijn heilige wet, lezer. En zei hem daarbij, wat noemt gij Mij goed, dat is, hoe weet u dat Ik goed ben? Kijk lezer, in zijn spreken stelde de rijke jongeling het evangelie voor de wet, wat hij begon met *‘goede Meester’*. Nooit had deze jongeling God als zijn rechtvaardige Rechter leren kennen, Die innerlijk betaling bij hem kwam af te eisen. Daarom stelde Christus hem meteen Zijn heilige wet voor. Eigenlijk wilde Christus hem zeggen: *“beste jongeling, door uw zgn. goede werken bent u nog verbonden en getrouwd met uw eerste man, Rom. 7:1-3. Zolang ge uw bestaan nog niet heeft afgelegd onder de gestrenghe heerschappij van uw eerste man, hoe zult ge dan ooit onder Mijn heerschappij van vrede, blijdschap en verlossing kunnen komen? De toorn van Mijn heilige wet heeft in uw bestaan voor God nog niet de dood op al uw zgn. goedbedoelde gehoorzaamheden geschreven. Hoe zal Mijn gehoorzaamheid dan ooit waarde in uw leven gaan krijgen? Hoe kunt u dan zeggen dat Ik goed ben, wanneer ge uw leven nog heeft kunnen behouden vanuit uw deugden en plichten waarmee u denkt God te kunnen behagen?*

Allemaal vragen die u en mij ook gelden, lezer. Adam in Gods verdoemende recht niet geleerd, is Christus in Zijn verzoenende recht nooit begeerd, is het heilgeheim van zalig worden, lezer. Deze jongeling wilde volmaakt zijn voor God, en werd daarom met de werken der wet ledig weggezonden. *“De jongeling zeide tot Hem: Al deze dingen heb ik onderhouden van mijn jonkheid af; wat ontbreekt mij nog? Jezus zeide tot hem: Zo gij wilt volmaakt zijn..., Matth. 19:20-21.”* Nooit heeft deze rijke jongeling de diepte van deze betekenisvolle woorden kunnen peilen. Waarom niet? Omdat de schellen nog niet van z'n ogen waren gevallen, zijn oren nog niet doorboord, en zijn hart nog onbesneden was. De mens wil vanuit het verbroken werkverbond altijd maar weer volmaakt zijn voor God, en ziet maar niet dat Christus alleen waarde heeft wanneer hij als een helwaardige onvolmaakte zondaar voor God openbaar is gekomen. De mens probeert telkens maar weer met een klein vingerhoedje die grote oceaan van zijn bedreven zonden voor God, weg te kunnen werpen. Zalig daarom de mens die het gezien en zielsbevindelijk geleerd heeft dat het vanuit een geheel andere Kant, c.q. vanuit het genadeverbond moet komen, wil het wel zijn voor de eeuwigheid. Weet u wat genade is, lezer? Dat is vrij zijn van straf, vloek en eeuwig oordeel. Dat is, geestelijk gebracht zijn onder de heerschappij van vrijheid en vrede, van verlossing en aanbidding, van licht en eeuwige blijdschap.

*Predik het woord; houd aan tijdelijk, ontijdelijk, m'n geliefde Timotheus.* Nu willen uw hoorders u nog horen, Timotheus. Maar er zal straks tijden komen wanneer zij hun oren van de zuivere leer af zullen gaan wenden. De apostel zag de ketterijen in zijn geest op de gemeenten afkomen. Waar Christus Zijn gemeenten sticht, daar bouwt de duivel zijn kapel, geliefden. Dat is een waarheid die door de eeuwen gebleken is. Waar de waarheid geproclameerd wordt, daar

komt de leugen dus op af. Maar ook in deze moest de (ogenschijnlijke) meerdere, de mindere dienen. Want zonder de ketterijen waren de belijdenisgeschriften nooit tot stand gekomen. Maar wee degenen die de ketterijen en geestelijke ergernissen gebracht hebben...!! Het betrof hier geen bijzaken maar hoofdzaken. Het ging om de fundamenten der leerstukken van het zaligmakende geloof van de Kerk van Christus. Tijdelijk en ontijdelijk, dat is, bij gelegenheid en evt. zonder gelegenheid. Grijp elke gelegenheid aan om mensen eerlijk te waarschuwen vanuit de zuivere leerstukken der Kerk. Zie niet op de omstandigheden, laat geen gelegenheid voorbij gaan, want ge kunt nooit weten wanneer en op welke bestemde tijd en wonderlijke wijze de Geest Zich aan uw Woord zal gaan paren, m'n geliefde Timotheus. De wind blaast, waarheen hij wil, en gij hoort zijn geluid; maar gij weet niet, van waar hij komt, en waar hij heen gaat; also is een iegelijk, die uit den Geest geboren is, Joh. 3:8. Predik het Woord op alle plaatsen, tijden en gelegenheden, Timotheus. Bij u thuis, onder uw vrienden, spreek altijd over de dood in Adam en het leven in Jezus Christus! Wat heeft de apostel zelf ook niet altijd zijn huisje als een kerkje gesteld, waar een ieder naar zijn onderwijs wenste te luisteren. Zo vermaant de apostel nu ook zijn geestelijke zoon, om ook also te doen. Om zijn leven te verteren in de dienst des Heeren. Kijk lezer, een huurling gaat om vijf uur 's middags weer naar huis, maar een zoon is altijd bij Vader thuis aan het werk. Dat zijn geen werken der dienstbaarheid, maar werken gedaan door de liefde van Christus die hen drijft. De liefde wordt immers nooit moe. Houd aan tijdelijk, ontijdelijk, met alle vurigheid des Geestes, Timotheus! Wederleg en bestraf in alle lankmoedigheid en leer. Elkander bestraffen is een ding wat sommigen graag mogen doen. Maar nu is het zo'n verschil of men het doen vanuit de lankmoedigheid of vanuit de hardigheid. Geduldig zijn met anderen die moeite hebben met dingen waarin gij uzelf heeft mogen oefenen, Timotheus. Wordt ook niet verdrietig of ontmoedigd wanneer ge niet meteen vruchten op uw arbeid zult zien. Overtuig de goddelozen van het kwaad, en wijs hen op de gevaren waarin ze verkeren. Tracht hen te brengen tot waarachtig berouw. Bestraf hen met ernst en spreek met gezag in de Naam van Jezus Christus, Die u geroepen, bekwaamd en uitgestoten heeft.

Hier doet de apostel ook een profetie, lezer. Want er zal een tijd zijn, wanneer zij de gezonde leer niet zullen verdragen; maar kittelachtig zijnde van gehoor, zullen zij zichzelf leraars opgaderen, naar hun eigen begeerlijkheden, vers 3. Natuurlijk sprak en schreef de apostel door de inspiratie van de Heilige Geest. Maar wat heeft de apostel gelijk gekregen. De tijd die hij hier noemt en bedoeld te zeggen, is feitelijk noot opgehouden. Want de Waarheid is door de eeuwen heen altijd bestreden geworden. Denk eens aan de strijd van Athanasius tegen de vervloekte ketterijen van Arius die de Godheid van Christus en van de Heilige Geest, en daarmee de Goddelijke Drie-eenheid loochende. De Heere Jezus was (volgens Arius) niet door God de Vader gegenereerd, maar geschapen, en de Heilige Geest was geen God maar een kracht Die van God uitging. Zoals God Zijn trouwe dienstknechten had, zo had de satan ook zijn valse dienstknechten met hun duivelse leringen, lezer. We moeten bedenken dat satan ook voor een tijd in de hemel is geweest. Hij wist hoe, waarin en waardoor God verheerlijk en geëerd werd. Hij kende de deugden Gods. Deze kennis gebruikte satan door de inblazingen van zijn valse leringen. Kijk, als Christus geen God was geweest, dan had Hij de zonden niet kunnen vergeven, en nooit de straf voor Zijn verkoren volk weg kunnen dragen. Zijn Goddelijke Natuur heeft hierin Zijn menselijke Natuur ondersteund. Als Hij geen God was geweest, was Hij ook niet alwetend, almachtig. Hij was Degene waarin de Vader Zijn eeuwig welbehagen had. Hij was Degene die de deugden Gods volkomen heeft geëerd en verheerlijkt, door Zijn gehoorzaam leven, en door Zijn lijden en sterven op Golgotha. Satan wist al deze

dingen, en loochende ze daarom door middel van zijn valse knechten. Altijd onthouden dat in de ere Gods de zaligheid van Zijn verkoren Kerk verklaard ligt. Wanneer God nu door middel van een valse prediking en/of in een valse belijdenis niet meer aan Zijn eer komt, dan mist Zijn Kerk ook de zaligheid, en de gevoelige troost op aarde. Dit is het doel van Satan geweest. Wanneer we nu hier een weinig oog voor mogen krijgen, dan gaan we de valse leringen ook beter doorzien. Hoe kunnen we dit dan zien en herkennen? Dan moeten we weten wie God is. Deze kennis zijn we in het paradijs verloren door onze diepe val in Adam, lezer. De mens was in Adam met God verbonden door de liefde. De mens was heilig en rechtvaardig voor God, en daarom waren zijn werken heilig en rechtvaardig voor God. Kijk, God zag de mens aan in het Beeld waarin Hij de mens had geschapen. Dat was het Beeld van ware wijsheid, kennis van God, gerechtigheid(=gehoorzaamheid jegens Gods heilige Wet, en heiligheid. Dat was het geestelijke Beeld van Christus, Dewelke het Afschijnsel Zijner heerlijkheid, en het uitgedrukte Beeld Zijner zelfstandigheid, en alle dingen draagt door het woord Zijner kracht, nadat Hij de reinigmaking onzer zonden door Zichzelf te weeg gebracht heeft, is gezeten aan de rechter hand der Majesteit in de hoogste hemelen. Wie Hem (geestelijk) door het zaligmakend geloof had gezien, die had ook de Vader gezien, Joh. 14:9. Door Zijn ontvangenis door de Heilige Geest, en door Zijn vleeswording, kon Hij door Zijn gewillig Borgtochtelijk lijden de zonden van Zijn verkoren Kerk, veroordelen in Zijn vlees. *Want de wet des Geestes des levens in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet der zonde en des doods. Want hetgeen der wet onmogelijk was, dewijl zij door het vlees krachteloos was, heeft God, Zijn Zoon zendende in gelijkheid des zondigen vleses, en dat voor de zonde, de zonde veroordeeld in het vlees. Opdat het recht der wet vervuld zou worden in ons, die niet naar het vlees wandelen, maar naar den Geest, Rom. 8:2-4.*

Kijk lezer, en dit wist Satan ook. Vandaar dat hij zijn valse dienstknechten inblies om de vleeswording van Jezus Christus te loochenen. Arius loochende tenslotte ook het Oude Testament wat van Hem geprofeteerd heeft. Toen kwam Pelagius de leer te Rome bedreven. Ook hij had veel afnemers. De mens is in Adam de vader der leugenen toegevallen, en daarmee een leugenstoffeerder geworden, en luistert daarom liever naar de leugens dan naar de Waarheid. De Waarheid veroordeelt de mens, en de leugens verkondigt de mens wat hij zo gaarne wenst te horen. De mens wil maar zo graag horen dat er geen oordeel boven hem hangt, en dat er geen bijl aan de wortel van zijn levensboom klaar ligt. De mens wil zo graag naar de hemel en niet naar de hel, en wil maar niet horen dat hij zich helwaardig heeft gemaakt. God is er voor mij, en ik ben er niet voor God. Ik wens mijn recht, dus laten we Gods heilig recht in de prediking maar gaan buigen. Spreek ons van de hemel, maar niet van de hel. Spreek ons van leven en niet van de dood waarin we gevallen zijn. Spreek ons van vergeving der zonden, maar niet van de eis tot betaling. Spreek ons van vrijheid, maar niet van de gevangenis waarin we zitten. Spreek ons van vrijheid, maar niet van het diensthuis waarin de satan ons gevangen houdt. Ja prediker, we willen u best een goed traktament aanbieden, maar u moet wel spreken wat wij graag wensen te horen. Zie daar wat de apostel bedoelde te zeggen. Zie ook daar de tijd waarin we nu leven. Zie ook daar waarom er schier bijna geen zielen meer tot waarachtige bekering worden gebracht. De Heilige Geest kan en wil Zich niet aan de leugenleringen paren, lezer. Wanneer er bij tijden getrouwe leraren kwamen preken, dan kregen zulke lieden jeukende oren. Het liefst stopten ze hun vingers in hun oren. Dat is toch niet meer om aan te horen?! Bij die leraren hoor je alleen maar hel en verdoemenis preken. Wanneer er alleen maar de donder van Gods heilige wet gepreekt zou worden, dan zouden ze gelijk hebben. Maar een getrouw dienaar van God preekt wet en evangelie. De wet tot afsnijding en doding, en het evangelie tot inlijving en eeuwig leven. Maar een ding is wel

waar, en hoop dat u daar iets van mag kennen, lezer. Wanneer God u gaat bewerken door Zijn Geest der dienstbaarheid tot schrik en vreeze, Rom. 8:15a, Die het uit Gods heilige Wet neemt en het u met de kracht van een mokerhamer innerlijk/geestelijk tot veroordeling verkondigt, dan bent u van uw kriebelende en jeukende oortjes meteen genezen. Dan zit u onder het Woord, en klinkt daar de vermaning en komt het oordeel tot u vanuit het gepredikte Woord, en zegt u zachtjes vanbinnen: ‘prediker, ga nog maar even voort, want u heeft me nog maar half aangezegd, wat ik vanbinnen geestelijk gewaar word.’ Daar zit een zondaar met gebogen hoofd stil voor God te wenen, niet wetend hoe dat ooit goed moet komen. Het enige wat hij/zij daar kan bidden is: “Heere, bekeer me, en verlos me van mijn zonden, opdat ik U mag vrezen, en nooit meer zou zondigen?” Hier komt God een zondaar op te zoeken in Zijn trekkende en/of opzoekende liefde, en komt hem te overtuigen van zijn vele overtredingen. Die zondaar zou nooit meer wensen te zondigen, zou wensen te betalen, maar kan niet stoppen met zondigen. Hier gaat een zondaar beloften doen aan God die hij later ook nog moet gaan bewenen. Hij zoekt van zijn schuld af te komen, maar weet en ziet niet hoe. Dat de verlossing in het mijnen van zijn straf, in het mijnen van zijn oordeel, in het mijnen van zijn hel ligt, daar is hij nog blind voor. Hier zit een zondaar te wenen in het diensthuis der zonden. God de Heilige Geest heeft hem zijn zonden bekend gemaakt, waardoor NIET de zondaar levend is geworden, maar de zonden in zijn verdorven ziel begonnen te leven. Deze zonden schreeuwen om wraak. Deze zonden hebben Gods toorn opgeroepen, en daarover ligt hij te wenen. Hier heeft de zondaar meer met zichzelf te doen, dan dat hij de eer van Gods deugden op het oog heeft. Hier draait het dus nog om zijn zaligheid, en (nog) niet om de eer van God. Maar wanneer deze overtuigde zondaar nu door de trekkende liefde des Vaders verwaardigt wordt, om op dat plekje te komen alwaar hij Gods eer hoger acht dan zijn eigen zaligheid, aldaar is de zondaar rijp om verenigd te worden met het Voorwerp van zijn geloof. Daar trekt de Vader hem uit het geestelijke hellevuur, en treed Christus tussen. *De HEERE doodt en maakt levend; Hij doet ter helle nederdalen, en Hij doet [weder] opkomen, 1 Sam. 2:6*, zegt Hannah, de moeder van Samuel. Hier gaat een zondaar geestelijk verloren voor God, legt zijn bestaan af onder de toorn van God die hij vanuit Zijn heilige wet op zijn ziel voelt branden. De wet brengt hem aan een einde, maar het is de trekkende liefde des Vaders die hem middels een hartelijk berouw zijn vonnis doet mijnen. En hier leert de zondaar het heilgeheim van zalig worden, dat achter de dood het leven in Jezus Christus ligt. Daar is de zondaar met Jona in ongehoorzaamheid overboord gegaan, en ligt hij in de buik van die vis in aanbidding te bewenen, dat Christus voor hem in gehoorzaamheid over boord is gegaan. Gevallen is in de golven van Gods toorn. Daar ligt de zondaar in het wonder, en moet God hem ondersteunen anders zou hij sterven van de ingestorte liefde.

Want een ogenblik is er in Zijn toorn, maar een leven in Zijn goedgunstigheid; des avonds vernacht het geweest, maar des morgens is er gejuich, Psalm 30:6. Daar heeft het graf van Christus (*de vis van Jona*) hem uitgespuugd, daar is de vloek begraven, en zwemt de vis weg met de ongehoorzaamheid van de zondaar, zo ver het oosten verwijderd is van het westen, en daar staat een gehoorzame/geredde zondaar op het strand, overkleed zijnde met de gehoorzaamheid van Jezus Christus, Die in het oordeel Gods in zijn plaats wilde gaan staan. Hier heeft God Zijn eer, omdat Hij Zijn heilige recht heeft gehandhaafd, en heeft de zondaar in Christus de eeuwige zaligheid ontvangen. Misschien verstaat u nu wat beter waarom de zaligheid van de Gods verkoren Kerk, in de eer van Gods deugden ligt verklaard. Ontroof God (in de valse prediking) de eer die Hem toekomt, door Zijn Goddelijk recht te buigen, en Zijn deugden worden gekrenkt en ontheiligt, en God houdt op te bestaan, met alle verschuldigde eerbied

geschreven. Vermeng in de valse prediking Zijn Goddelijke toorn over de zonden en Zijn Goddelijke barmhartigheid in Christus jegens een verloren zondaar, en weg is de waardij van de betaling door het gestorte Bloed, en Christus heeft Zijn gehoorzaam leven voor niets afgelegd onder Gods verdoemende Recht, en Zijn verkoren Kerk is de zaligheid kwijt. Zie daar het doel van Satan, door middel van zijn vele duivelse leringen. Zie ook daar hoe deze duivelse leringen Gods heilige Wezen aanranden en aantasten. Spreek daarom nooit meer lichtzinnig van leerdwalingen, lezer. Doe liever gelijk destijds de Bereeers deden aangaande hetgeen hen van Paulus verkondigd was, Hand. 17:11. Hetgeen door Christus in de verwerving is geschiedt, geschiedt geestelijk door de toepassing door de Heilige Geest op dezelfde wijze, lezer. Dit moet u nooit meer vergeten...!! Christus legde Zijn bestaan en gehoorzaam leven voor God af in het diensthuis der zonden, zonder ooit een keer gezondigd te hebben. Alzo geschiedt het ook bij een (verkoren) ongehoorzame zondaar, maar dan op een geestelijke wijze. Hij stierf in gehoorzaamheid, de zondaar in ongehoorzaamheid. Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden. Want indien wij met Hem een plant geworden zijn in de gelijkmaking Zijns doods, zo zullen wij het ook zijn in de gelijkmaking Zijner opstanding, lees en herlees Rom. 5:1-2, Rom. 6:3-8, Rom. 7:1-6, Rom. 8:1-4.

*Want er zal een tijd zijn, wanneer zij de gezonde leer niet zullen verdragen; maar kittelachtig zijnde van gehoor, zullen zij zichzelf leraars opgaderen, naar hun eigen begeerlijkheden.* Hoedanig hebben de vijanden van de zuivere leer zichzelf geen leraren opgegaderd tot hun eigen begeerlijkheden? Wij spraken van de Arius, maar denk ook eens aan de ketterijen van Pelagius, en later Servet, Socinius, en Arminius. De gemeenten waren telkens geneigd om deze dwalingen te volgen, maar God was telkens de Getrouwe Die gedurig Zijn verkoren knechten riep om te arbeiden in Zijn wijngaard. Tot de getrouwe prediking des Woords, het naarstig waken over het geestelijk welzijn van de gestichte gemeenten, en het weerleggen van de vervloekte dwalingen. Telkens heeft de Kerk weer de zuivere leer beleden, en deze bij tijden met hun bloed willen onderschrijven. In de tijd van de ketterijen van Arminius heeft God zelfs het Oranjehuis ter ondersteuning willen gebruiken. Prins Maurits koos de zijde van de Gomaristen. Om deze dwalingen (inter)nationaal te weerleggen en te bestraffen, werd zelfs een synode (vanuit geheel Europa) bijeen geroepen. Daar werden de vijf artikelen tegen de Remonstranten opgetekend, en opdracht gegeven om de Bijbel in het Nederlands te vertalen. God is zeer Getrouw en lankmoedig jegens Nederland geweest, lezer. Maar wat is er nog van de zuivere leer overgebleven? Waar zijn de kansels waar wet en evangelie niet wordt vermengd? Er zijn er gelukkig nog enkelen. Maar hoelang zal God Nederlands ontrouw nog willen verdragen? We hebben een prediking in onze dagen waarin men gelooft wat men belijdt. Vroeger beleed men nog wat men geloofde, maar tegenwoordig geloven velen hetgeen ze belijden. Weet u wat dat wil zeggen, lezer? Dat men de Gods Woord is gaan verklaren naar/vanuit de geestelijke bevindingen der heiligen. Moet dat dan niet? Nee, wij moeten de bevinding der heiligen verklaren vanuit en naar Gods Woord. Precies andersom dus! Maar wie merkt dat nog op? Het eerste leidt tot ernstige ontsporingen in de theologische leer, terwijl het tweede overeenkomstig de brieven der apostelen is. En omdat men het Woord is gaan verklaren vanuit de bevinding der heiligen, is men gaan geloven wat men beleed. Moet dat dan ook niet?? Nee, ook niet!! De vroegchristelijke Kerk van Jezus Christus en de martelaren beleden hun zaligmakende geloof. Weer precies andersom dus! Denk hier eens een poosje over na, lezer.

Misschien kent u die uitdrukking wel: *“Het eerste kruimel geloof dat ik ontving is, dat ik ging geloven dat ik geen geloof had...”* Op zich een mooi gezegde, maar het is maar hoe Bijbels men dit uitlegt. Dit zijn uitspraken die men in vroegertijden in het gezelschapsleven weleens deed. Men bedoelde hier het begin van het zaligmakende geloof mee. Maar niets is minder waar dan dat! Kijk, en om de krommigheid hiervan aan te tonen, gaan we samen even het volgende lezen: *Want gij hebt niet ontvangen den Geest der dienstbaarheid wederom tot vreze; maar gij hebt ontvangen den Geest der aanneming tot kinderen, Rom. 8:15.* Wanneer God een ziel gaat bearbeiten tot zaligheid, begint dat door de Geest der dienstbaarheid tot schrik en vreze. Zoals we al eerder schreven heeft de Heilige Geest een tweezijdige geestelijke werking. Door Zijn Geest der dienstbaarheid tot vreze schenkt hij de zondaar het zgn. geloof in Gods heilige wet, die hem geestelijk overtuigt van zonden, schuld, straf, hel en verdoemenis. Door de wet is immers de kennis der zonden, Rom. 3:20. *Want zonder de wet is de zonde dood. En zonder de wet, zo leefde ik eertijds; maar als het gebod gekomen is, zo is de zonde weder levend geworden, Rom. 7:8-9.* Het gebod der wet maakt dus de zonden levend. Maar hoe komt het dan dat slechts zeer weinigen daar last van heeft...?? Daartoe moet dus de Geest der dienstbaarheid tot vreze het uit Gods heilige Wet nemen, en het u tot overtuiging en veroordeling geestelijk verkondigen. Zonder deze Geest der dienstbaarheid is en blijft de wet dus dood in ieders hart, en gaan de zonden nooit leven in het hart van een zondaar. Ieder mens heeft wel een ingeschapen wet die zijn geweten oordeelt naar zijn werken, maar daar doelen we nu even niet op. Het gaat hier om de geestelijkheid van de wet, die een mens niet alleen oordeelt naar zijn boze werken maar ook oordeelt naar zijn zondaars bestaan voor God. De wet overtuigt hem dat hij zondaar is, en daarom zondigt. Terwijl God de mens heilig en rechtvaardig(= in gehoorzaamheid) schiep, waardoor de mens heilig en rechtvaardig voor God WAS, en daarom zijn werken zondeloos en heilig waren. Hier krijgt een zondaar iets van te zien wanneer God hem door Zijn Geest der dienstbaarheid gaat overtuigen van zonde, gerechtigheid en eeuwig oordeel, Joh. 16:8-11. Deze Geest maakt dus de zondaar niet levend, maar de ZONDE in het hart van die zondaar levend. De voornoemde uitspraak uit het gezelschapsleven is dus op zich geen onwaarheid, wanneer we het maar op een zuivere Bijbelse wijze verklaren. Velen van die ouden op die gezelschappen hadden het zielsbevindelijk ook wel alzo geleerd, maar in hun ongeunsteld spreken vermengden velen toch de geestelijke werking van de Geest der dienstbaarheid tot vreze, met de Geest der levendmaking der aanneming tot kinderen, Joh. 16:13-15, Gal. 4:4-7, Rom. 8:9. En hierdoor zijn veel theologische ontsporingen in de leer gekomen. De belijdenissen zijn wel zuiver gebleven, maar men is dus de belijdenissen vanuit deze krommigheden gaan verklaren. Niet alleen de belijdenisgeschriften, maar tenslotte ook Gods Woord. Geliefde lezer, ik wenste wel dat u hier een weinig oog voor mocht krijgen. Ik hoop dat u dan ook mag gaan zien dat we in een tijd terecht zijn gekomen alwaar men het geestelijke leven vanuit de overtuigingen der wet begint te leren en prediken. Terwijl de overtuigingen der wet niet uit het zaligmakende geloof zijn, Gal. 3:12, en de Wet ook niet machtig is tot levendmaking.

*Waartoe is dan de wet? Zij is om der overtredingen wil daarbij gesteld, totdat het zaad zou gekomen zijn, dien het beloofd was; en zij is door de engelen besteld in de hand des Middelaars. En de Middelaar is niet Middelaar van een, maar God is een. Is dan de wet tegen de beloftenissen Gods? Dat zij verre; want indien er een wet gegeven ware, die machtig was levend te maken, zo zou waarlijk de rechtvaardigheid uit de wet zijn. Maar de Schrift heeft het alles onder de zonde besloten, opdat de belofte uit het geloof van Jezus Christus aan de gelovigen zou gegeven worden. Doch eer het geloof kwam, waren wij onder de wet in bewaring gesteld, en zijn besloten geweest tot op het geloof, dat geopenbaard zou worden. Zo dan, de wet is onze tuchtmeester geweest tot Christus, opdat wij uit het geloof zouden gerechtvaardigd worden. Maar als*

*het geloof gekomen is, zo zijn wij niet meer onder den tuchtmeester. Want gij zijt allen kinderen Gods door het geloof in Christus Jezus. Want zovelen als gij in Christus gedoopt zijt, hebt gij Christus aangedaan, Gal. 3:19-27.*

Geliefde lezer, zeg tegen een Jood of tot een Roomse geestelijke dat er geen leven en/of behoudenis is door het betrachten van de werken der wet, en je hebt oorlog met hem. Maar zeg nu eens tegen een overtuigde ziel uit behoudend kerkelijk NL dat er geen leven, ook geen beginnend leven aan Gods kant, in zijn zielsovertuigingen gezeteld is, dan zou het me verbazen wanneer u geen oorlog met zo'n overtuigde ziel krijgt. Ja lezer, we leven in een tijd dat men overtuigde zielen al snellijk de handen oplegt. Maar wanneer je ze vraagt om eens op een eenvoudige wijze rekenschap te geven van de levende Hoop die in hen is geboren is geworden, dan komen ze meestentijds niet verder als dat ze hun zonden met hete tranen beweend hebben. Verder weet men niet en kent men niet. Moeten die zonden dan niet beweend worden? Jawel, maar daarin is geen enkel leven, geliefde lezer. De ziel wordt daar wel opgezocht door de opzoekende liefde Gods, naar Rom. 2:4. Maar dit is zijn de barmhartigheden Gods in Jezus Christus nog niet. "Deze is Mijn geliefde Zoon in Dewelke Ik Mijn welbehagen heb, hoort Hem." Kijk lezer, daar weet zo'n ziel nog niet van. Waarom niet? Omdat zijn tranen voor God nog niet zijn opgedroogd, hij kan zijn bestaan nog aardig overeind houden door zijn vele goedbedoelde gereformeer, door zijn vele boeken lezen, door zijn kerkgang, noem verder maar op. Dit zijn op zich allemaal geen verkeerde dingen, maar uit dit alles moet hij de grond leren verliezen, opdat Jezus Christus en Dien gekruist zijn Leven, zijn Weg en zijn Waarheid zou worden, in en door de weg van Gods heilige Recht, alwaar de Vader in het uurtje der minne hem trekt tot de zaligmakende geloofsgemeenschap met Zijn lieve Zoon. Daar eist de Vader de gerechtigheid(=de gehoorzaamheid) op in zijn ziel, en aldaar moet de zondaar zijn bestaan afleggen en omkomen in zijn bedreven ongerechtigheden voor God. En daar gaat de zondaar verloren, en gaat hij zielsbevindelijk leren waarvan de psalmdichter zingt: "Die in de nood uw Redder is geweest." Kijk lezer, dan is er sprake geweest van een onhoudbare nood. Dat is geen voorwaarde, maar een zielsondervinding zoals God een zondaar zaligt in en door het reinigende Bloed van Jezus Christus. Een zielennoed waar geen redding voor ogen meer mogelijk scheen. Een nood waar de zondaar slechts het oordeel Gods en Zijn toorn over zijn bedreven op z'n ziel voelde branden. Een nood waar de zondaar door de geestelijke rampzaligheid tot de geestelijke zaligheid in Jezus Christus wordt getrokken. Door de hel naar de hemel, is de weg tot de zaligheid, lezer. Deze zaligheid in Christus wordt hem in deze zielennoed door de weg van Gods heilig recht geopenbaard, Gal. 3:23. In dit Goddelijke recht preekt de Heilige Geest Zijn Wet hem tot verdoeming en doding(=verdoemende recht), en hem de beloftenissen des Evangeliums tot eeuwig leven(=verzoenende recht).

Geliefde lezer, mag u daar van weten? Onderzoekt uzelf toch nauw, ja, zeer nauw. Want, het betreft hier uw eeuwig huis. Op deze zondige aarde doen mensen vaak veel werk en moeite wanneer ze een huis gaan kopen. Men wil alles van het huis weten. Zijn de kozijnen niet verrot, zijn er geen lekkages, zijn er geen verborgen gebreken, is het fundament niet aangetast? Hoe gaan we het huis bekostigen, hoe gaan we het inrichten, noem verder maar op. Velen zijn daar lange tijd mee zoet, maar wanneer het hun eeuwige bestemming betreft, is een uur bidden, een uur onderzoeken, een uur uit de Bijbel lezen, al gauw te lang. Wanneer u erkennen moet dat het bij u helaas ook alzo is, weet dan dat ge het straks in de hemel ook geen uur uit zal kunnen houden. Zolang ge uw bestaan nog in alles behalve het reinigende Bloed van Jezus Christus heeft, en ge uzelf nog thuis voelt in de zonden, gelijk een vis in het water,

weet dan dat de hemel u straks voor eeuwig zal uitspugen, en de hel u gretig zal inslikken. Ge zult niet weten wat ge in de hemel moest doen en zoeken, lezer. Dan zal God Zijn Beeld in u zoeken, en niet vinden. Dan zal Hij het gestorte Bloed van Zijn lieve Zoon in uw ziel opeisen, dat Hij heeft doen laten vloeien. Dan zal Hij u verdoemen omdat ge Hem door uw ongeloof voor een Leugenaar hebt gehouden, 1 Joh. 5:10. Vliedt dan de toekomstige toorn die op u is, en die straks zeker over u zal ontladen worden, indien gij u niet bekeert van uw boze werken. Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe. Want God heeft Zijn Zoon niet gezonden in de wereld, opdat Hij de wereld veroordelen zou, maar opdat de wereld door Hem zou behouden worden. Die in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld, maar die niet gelooft, is alrede veroordeeld, dewijl hij niet heeft geloofd in den Naam des eniggeboren Zoons van God, Joh. 3:16-18.

Heb dan geen rust aler ge mag weten dat Jezus Christus uw enig en vast Fundament geworden is. Een ander Fundament en Middel tot zaligheid is er niet. Nog een enkel woord tot vertroosting van Gods verlore volk. Ook u zal straks voor God moeten verschijnen, maar dan ziet geen zondaar en geen zonden meer, maar de geboren Christus in uw gerechtvaardigde ziel. Daarin heeft God Zijn Beeld terug gevonden, volk. Dan zal het u klinken: "Komt in gij gezegenden Mijns Vaders, over weinig zijt gij getrouw geweest, over veel zal IK u zetten. Komt dan, en beerft dat Koninkrijk dat voor u bereid is van de grondlegging dezer wereld." Ja volk, dan Hij u opwachten, *met een zachte doek* zegt Samuel Rutherford, en uw tranen drogen. Daar zult ge nooit meer hoeven wenen, hoe zoet deze tranen bij tijden ook geweest mogen zijn. Maar daar zult ge eeuwig juichen, en eeuwig Hem mogen zien van aangezicht tot aangezicht. Eeuwig zingen van Zijn goedertierenheer, en nooit meer zondigen. Daar zullen de bazuinen klinken, en moogt gij met de engelen zingen van de eer en glorie van Zijn naar waarde nooit genoeg volprezen Naam. En ik zag een nieuwen hemel en een nieuwe aarde; want de eerste hemel, en de eerste aarde was voorbijgegaan, en de zee was niet meer. En ik, Johannes, zag de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, nederdalende van God uit den hemel, toebereid als een bruid, die voor haar man versierd is. En ik hoorde een grote stem uit den hemel, zeggende: Ziet, de tabernakel Gods is bij de mensen, en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen Zijn volk zijn, en God Zelf zal bij hen en hun God zijn. En God zal alle tranen van hun ogen afwissen; en de dood zal niet meer zijn; noch rouw, noch gekrijt, noch moeite zal meer zijn; want de eerste dingen zijn weggegaan. En Die op den troon zat, zeide: Ziet, Ik maak alle dingen nieuw. En Hij zeide tot mij: Schrijf, want deze woorden zijn waarachtig en getrouw. En Hij sprak tot mij: Het is geschied. Ik ben de Alfa en de Omega, het Begin en het Einde. Ik zal den dorstige geven uit de fontein van het water des levens voor niet. Die overwint, zal alles beërven; en Ik zal hem een God zijn, en hij zal Mij een zoon zijn. Maar den vreesachtigen, en ongelovigen, en gruwelijken, en doodslagers, en hoereerders, en tovenaars, en afgodendienaars, en al den leugenaars, is hun deel in den poel, die daar brandt van vuur en sulfer; hetwelk is de tweede dood, Openb. 21:1-8. Amen

D.J. Kleen